

Senyora Da. EULARIA REGORDOSA, Vda. de BURES

CIUTAT

Molt respectable Senyora:

Dispensi el nostre atreviment, però els que sotscrivim aquestes ratlles ens mou solament una sana intenció al dirigir-vos a V. per a pregar-li una protecció eficaç per a una obra verament de cultura, educació i fins ens atrevim dir social, que's realitza ja fa temps en la seva fàbrica de Castellbisbal, però que està en perill de decaure i desapareixer si la seva generosa mà no acut a vigoritzar-la. Ens referim a l'Orfeó format pels treballadors de la seva Colònia de sota Montserrat.

Nosaltres, que fa anys ens dediquem a l'ensenyança de orfeons, havem pogut prou observar l'element de cultura que resulta per a el poble el cant de la música noble, de la música sanament popular i de la música dels grans mestres dignificadora dels sentiments humans. No hi ha res com l'Art per afinar i desenrotllar l'esperit de l'home. Obra d'educació no és evidentment: la música és la gran educadora dels sentiments, com va demostrar el bisbe Dr. Torras i Bages en una Pastoral dedicada a l'enaliment dels Orfeons de Catalunya. Ella suavitza els costums i enlaira els sentiments amproant-los. I si l'Art es cultivat per les classes populars, per la gent de fàbrica, no hi ha dubte que resulta de una gran eficàcia social, cosa ben necessària avui que'l món trobolla per les males passions que aquest problema desperta en tot el món modern.

Tot això no cal dir-ho a V. que prou amb la seva il·lustració i clarividència així ho deu entendre; i ja sabem nosaltres com V. estima la obra que fa el Director del seu Orfeó, el jove Vila, per cert mestre de un ver talent de director de cor. Nosaltres coneixem el valor de dit jove mestre; havem nosaltres format part de un Jurat de un concurs d'Orfeons que tingué lloc a Manresa l'any 1917 i poguerem apreciar els merits de l'Orfeó de la seva fàbrica i el talent no gens comú del mestre Vila. Perquè un Orfeó si canta bé deu al seu mestre; les millors veus, mal dirigides, no poden pas produir efecte verament artístic.

Doncs bé, distingida Senyora: el jove Vila amb el poc sou que li poden donar els seus orfeonistes (30 pessetes al mes) no pot pas viure, i si no's trova la manera de remunerar-lo, al menys com un treballador mitjà de la fàbrica, haurà de deixar l'Orfeó aquest, i canviant de residència anar a dirigir-ne un altre que'l pugui recompensar degudament. Cosa no difícil de trovar perquè els bons mestres van ben escassos. Nosaltres distingida Senyora, ens atrevim a exposar a V. aquest extrem perquè amb la seva bona voluntat i generositat cuidi que l'Orfeó de Castellbisbal i Vilar no desapareixi. Vosté no savent els pocs mèrits de vida que té ara el jove Vila, no podrà atipar amb la que cal per a que dit jove mestre no abandoni el seu estimat Orfeó. V. comprendrà la bona obra social que realitza en la seva fàbrica

ORFEÓ CATALÀ

(II)

CARRER DE SANT PERE MES ALT, 13

BARCELONA DE DE 191

COPIA

aquesta entitat educadora i per lo tant veurà de posar remei al perill fent que el mestre Vila pugui guanyar-se la vida, mantenint i engrandint aquest notable Orfeó. Si ell és degudament remunerat no hi ha dubte que trevallarà amb més veemencia, ensenyant de solfeig als individus del chor i fent que aquesta entitat sigui en poc temps una de les primeres de la nostra terra. Allavors la gloria principal serà de V. que haurà protegit una bella obra de cultura i social.

Comprengui Senyora, que nosaltres a l'atrevir-nos a fer-li aquestes nostres respectuoses observacions sols ens guia l'amor a l'Art Choral de Catalunya i l'apreci que tenim del talent del mestre Vila.

Dispensi la nostra gosadia ben desinteressada i greguis sempre humils servidors,